

תת"ע 3604/07/18 - ג'בארין אימאן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 3604-07-18 מדינת ישראל נ' ג'בארין אימאן
תיק חיצוני: 10251151386

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	ג'בארין אימאן
	ע"י ב"כ עו"ד עלא אגבאריה
נגד	מדינת ישראל
משיבים	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19.8.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 16.7.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הזמנה לדין נמסרה למבקש עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 19.8.18; אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל.

בבקשה מיום 17.4.19 טען ב"כ המבקש, כי המבקש פנה לב"כ לאחר קבלת ההזמנה לדין, אך ב"כ רשם את מועד הדיון ביומנו בטעות במועד אחר; והמבקש הצהיר, כי נודע לי לראשונה רק באמצעות ב"כ ובשל טעות אנוש נשפט בהיעדרו, וכי הוא כופר בעובדות המהוות את העבירה, ויגרם לו עיוות דין באם יישאר פסק הדין על כנו ללא שניתנה לו הזדמנות להוכיח את חפותו.

המשיבה, בתגובתה המאוחרת, התנגדה לבקשה וטענה, כי טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש קיבל הזמנה לדיון; אלא שנטען כי המבקש פנה לבא כוחו, וזה טעה ברישום מועד הדיון ביומן.

נפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 אסדי ריאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2014)); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדל של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון. וראו -

רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.2009) - שם נדחתה טענה כי המקור להיעדר ההתייצבות היה טעות במשרד עורכי הדין. נקבע כי:

"כשם שצוין בית המשפט המחוזי אין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין. לא ראיתי גם כי בנסיבות הענין יש לסטות מכלל זה."

ע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003) - שם נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 3282/03 מיום 9.6.03:

"בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור בקובעו כי על-מנת שיבוטלו הכרעת-דין וגזר-דין שניתנו בהיעדר הנאשם נדרשת, על-פי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו, וכבר נפסק במקרה שנסיבותיו דומות, כי שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק-דין וקיום דיון נוסף (ע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279). בית-המשפט הוסיף וקבע כי טעות מסוג זה שנעשתה על-ידי עורך-דין כמוה כטעות של לקוחו, הגם שבמקרה דנן, המבקש עצמו לא הגיע לישיבת ההוכחות ולא נתן לכך כל הסבר. לפיכך, דחה בית-המשפט את הערעור על ההרשעה... דין הבקשה להידחות...המבקש ובא-כוחו אף לא הצביעו על סיבה מוצדקת, אשר בעטייה ראוי לבטל את פסק-דינו של בית-משפט השלום, שניתן בהיעדר הנאשם."

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 **אמל סגיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.05.2018), כב' השופט ערן קוטון: "הלכה פסוקה היא כי תקלה משרדית ואף טעות בתום לב, אינן יכולות להצדיק היעדרות מדיון משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער."

שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, לבד מכפירה כללית בעובדות המהוות את העבירה, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות ללא צורך בדיון במעמד הצדדים.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ט, 21 מאי 2019, בהעדר הצדדים.